

[Vagn Bro.]

Enhver person af mands- eller kvinde-køn — jeg må sige i mange tilfælde i henseende til færdselssikkerheden vel nærmest af intet-køn — betragter det som en naturnødvendigt, at de på deres 18 års fødselsdag får kørekort.

Disse prøvers virkelige overvågen, denne eksamen, om jeg så må sige, i kørefærdighed kunne efter min mening — og jeg har egentlig indtryk af, at den højtærede minister ikke er helt uenig med mig i dette — nok overlades til politimyndighedens egne folk, der efter et kursus ville være de bedste til at forstå denne prøve, og hermed ville problemet i nogen måde være begrænset.

Jeg vil i hvert fald meget henstille, at det nu projekterede nye udvalgsarbejde må blive kortvarigt — om selve de motorsagkyndiges aflønning foreligger der jo en udvalgsbetænkning — thi jeg forsikrer den højtærede minister om, at befolkningen rundt om i landet ser mange brist i den nuværende ret tilfældige ordning. Nu er det overmåde fortræffelige folk, der efter ministerens antydning i folketingsmødet den 16. november skal sidde i dette udvalg, men ellers kan man ikke undlade i visse situationer at kaste blikket over sundet og se, med hvilken hurtighed den sidste af den svenske regering nedsatte eenmandskommission vedrørende færdslen, specielt hastigheden, har virket. Den højtærede minister og det høje ting kender landshøvding Mosbergs fremragende og dybtgående kommissionsbetænkning, som han var ene mand om at forfatte, og på disse oplysninger reagerede den svenske regering og rigsdag med samme smittende hurtighed, idet man i de svenske byer og bymæssige bebyggelser allerede den 1. juli dette år indførte en hastighedsbegrænsning, der mig bekendt har virket ulykkesnedbringende. Men det skal jeg ikke ved denne lejlighed komme ind på, jeg vil have lov at vente dermed, til der er gået et år, og så vil jeg antage, at resultaterne i den ene eller anden retning også vil påvirke os her hjemme. Det hedder jo, at gode råd er ofte sjældne, og de er dyre. Jeg må sige, at jeg tror, det i dette tilfælde ville være et meget billigt og klogt råd: at nedsætte en eenmandskommission med en fast hånd, en kommission, der hurtig

kunne afgive betænkning til den højtærede minister.

Må jeg dernæst, foranlediget af motorsagen i Kolding, gøre en bemærkning til den højtærede minister. Jeg skal ikke ved denne lejlighed sige noget om denne sag, da den er under appel og jeg nu engang er opdraget i den tro, at så længe retten sidder, må menigmand tie, hvilken gode regel man dog i andre sager har set høje centraladministrationsembedsmænd tilsidesætte. Der er nu blevet adskillig diskussion om, hvorvidt motorkontorernes instruktioner har været klare nok; det gælder navnlig spørgsmålet om syn. Jeg ser, at en kendt politimester, N. S. Schmidt i Vejle, ifølge „Kolding Folkeblad“ har udtalt — må jeg lige citere et par ord —

„Bekendtgørelsernes regler herom kan give anledning til tvivl og fortolkning.“ Jeg skal ganske lade stå hen, om det nu har sin rigtighed. Når jeg i mit eget distrikt ikke er stødt på vanskeligheder på dette område, skyldes det, at jeg af færdselsmæssige grunde er tilbøjelig til altid at bruge den strengeste fortolkning, men jeg tillader mig at mene, at hele dette spørgsmål, der har bragt en række mennesker i forlegenhed, bør ordnes snarest på en sådan måde, at motorkontorernes personale får ligelige, ensartede og navnlig klare regler at gå efter. Det er mig bekendt, at den højtærede minister allerede på eet område i går eller i dag har indført sådanne, og det er der grund til at takke for.

Må jeg angående det færdselsmæssige problem gøre en enkelt bemærkning. Den vedrører ikke direkte spørgsmålet om den såkaldte frie hastighed — den vil jeg gerne vente med at komme ind på, til vi ser årets samlede resultat og ikke mindst årets erfaringer fra Sverige, hvor jeg ikke mener der er sket andre ændringer, end at man har sat en begrænsning i byer og bymæssige bebyggelser, hvorfor det er ret let at få konstateret, om det derovre har virket ulykkeshemmende eller ikke — men et ganske særligt forhold. Man har her i det høje folketing efter ministerens forslag sat en hastighedsbegrænsning for lastautomobiler, og jeg har forstået, at meningen var, at nu skulle disse grænser holdes, så vi ikke mere faldt tilbage til fortidens synder og så